

P o s u d e k

Na rigorózní práci Mgr. Kateřiny K r ů p o v é
„Správní řízení o přezkumu úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek před Úřadem
pro ochranu hospodářské soutěže“

Předložená práce, po stručném Úvodu, pojednává nejprve o právních předpisech, vztahujících se ke zkoumané problematice. Jejím těžištěm je pak rozsáhlá a vnitřně bohatě členěná část nazvaná „Správní řízení“, ve které se autorka postupně zabývá klíčovými momenty procedury: od zahájení řízení až po rozhodnutí ve věci samé, rozkladem, obnovou řízení a přezkumným řízením. A následně také přezkumem rozhodnutí před správními soudy. V Závěru práce jsou pak mj. uváděny i návrhy autorky *de lege ferenda*. Práce má 146 stran.

Mohu začít konstatováním, že práce je velmi kvalitní. Autorka prokázala hluboké znalosti tématu a výborně pracuje s prameny, zejména s judikaturou. Práce má logickou strukturu, formulace jsou jasné a přesné, mohou tak být i stručné s důrazem na podstatné. Text je bohatě doplňován judikaturou, aniž by to působilo rušivě, citace soudních rozhodnutí podporují vlastní závěry autorky, a to jak v případech, kdy se s jejich obsahem více či méně ztotožňuje, tak i tehdy, přistupuje-li k nim kriticky.

Pozitivní hodnocení umocňuje i skutečnost, že zaměření práce patří mezi témata velmi obtížná pro výklad platného práva i v rovině teoretické. Autorce se podařilo nenásilně propojit procesní a hmotné právo s teorií (srov. též Úvod, zejména str.7). Musela se přitom obrátit vyrovnávat se třemi zákonnými úpravami veřejných zakázek (z let 1994, 2004 a 2006) a evropskými prameny, paralelně se správními řády z let 1967 a 2004. Výklad procesních institutů s vazbami na konkrétní materii a teoretické poznatky tím nepochybně nabyli značné hodnoty.

Práce řeší řadu problémů, z nichž mnohé by si jistě zasloužily být předmětem ústní obhajoby. Upozorním alespoň na tyto:

1. Jednou ze závažných otázek je vztah *správního dozoru a správního řízení*. Nejde o ojedinělou situaci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, v podobné pozici se nacházejí např. i finanční úřady. Domnívá se autorka, že se v platném zákoně podařilo úpravy vhodně propojit?
2. Na str. 53 vychází autorka z judikovaného výkladu, podle kterého zákon o veřejných zakázkách obsahuje speciální úpravu účastenství v řízení a tudíž se „správní řád v otázce definice účastenství nepoužije ani zčásti“. Dále pak výslovně zmiňuje aplikaci § 28 správního řádu. Jaký vztah má toto ustanovení k § 27 správního řádu, resp. ke speciální úpravě zákona o veřejných zakázkách?
3. Na str. 77 je řešen případ, kdy zadavatel *v rozporu se zákonem zruší zadávací řízení* a autorka uzavírá, že „uložení nápravného opatření *by mohlo být v rozporu se zásadou nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*“. *Mohlo by být, nebo by bylo?* Jedná se o vztahy ustanovení § 120 odst. 1 písm. a/ a b/, § 118 a § 84 zákona č. 137/2006 Sb.

4. Na str. 123 je uzavírán výklad k § 152 odst. 5 správního řádu. Bylo by možné, podle názoru autorky připustit, že v případě, kdy autor rozkladu požaduje upuštění od pokuty, mohl by předseda Úřadu *snížit* nepřiměřeně vysokou pokutu? Mohl by ji snížit, i kdyby to v rozkladu nebylo vůbec požadováno?

Závěrem shrnuji: práce splňuje všechny náležitosti požadované pro práce rigorózní a je schopna obhajoby.

27.6.2008

Doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc.
konzultant práce